EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Cultura | Judit Montón | Actualitzat el 27/09/2021 a les 11:26

Un diumenge com ?53 diumenges'

La nova obra de Cesc Gay fa parada al teatre Kursaal, una comèdia amb només quatre personatges sobre la relació de tres germans que triomfa entre el públic un diumenge a la tarda.

El cineasta Cesc Gay presentava el 24 de setembre la seva segona proposta teatral com a director, *53 diumenges*, al festival Temporada Alta. Una comèdia familiar que el cap de setmana del 25 i 26 s'ha pogut veure al Kursaal i estarà de gira per diverses ciutats com Vic, Sabadell i Igualada, entre d'altres. Protagonitzada per quatre actors de renom. Pere Arquillué, Cristina Plazas, Àgata Roca i Lluís Villanueva donen vida al Santi, la Natàlia, la Carolina i el Victor. En aquesta família, com en tantes d'altres, les relacions entre els germans són complicades. La Carolina, dona del Santi, fa de narradora d'aquesta història. Ella no té germans i li agrada rebre els cunyats a casa. Sobretot si es discuteixen. Hi ha una norma: a la cuina no es pot discutir, però les converses entre els diferents personatges, que allarguen les ?e' amb sarcasme, es produiran allà.

Una trobada entre germans, aparentment innocent, a casa el Santi i la Carolina. Els tres germans queden a sopar per parlar del pare, que ja és gran i, segons la Natàlia, ja no pot viure sol. Últimament es desorienta i, com explica la Carolina, «ha agafat el mal costum d'ensenyar el penis a la veïna». Tot i ser només tres, la trobada es va posposant per diversos motius fins a una setmana: un suposat malentès, una escapada a Calella, tramuntana i una migranya. La Carolina escolta el Santi queixar-se del Víctor, que té molts diners i «es creu superior», i ella li diu que «encara no han arribat i ja us esteu barallant». El Santi, que ja sap que la seva germana sempre arriba abans, i que el seu germà sempre fa tard; se les empesca per fer-los coincidir a tots dos a dos quarts de nou.

La conversa sobre la situació del pare es va deixant en un segon terme i es prioritzen les diferències entre germans. El Santi descobreix que el Victor va escriure una novel·la durant 53 diumenges. Amb el llibre s'accentuen els estigmes dels germans. El Víctor creu que al Santi, que no llegeix mai, li costarà d'entendre la novel·la i admet que confia més en el parer de la Natàlia. Ella, però, no s'atreveix a confessar-li la veritat sobre què li ha semblat la novel·la.

Un dels temes a tractar és sobre una bombeta que fa pampallugues. El Santi no creu que una bombeta pugui ser un tema rellevant, però ho acabarà sent. El debat sobre qui ha de canviar aquesta bombeta posa l'accent primer en el Santi. És actor i, segons els seus germans, «com que no li va gaire bé, és el que té més temps lliure». Això el fa enrabiar i li passa la pilota a la Natàlia, amb l'excusa del feminisme, «que les dones també poden enfilar-se a una escala» per canviar una bombeta. Aquesta discussió acaba amb un al·legat de la Natàlia que els deixa les coses ben clares: ha fet de mare des que la seva va morir, n'està farta i vol convertir-se en la dona que realment és. Un discurs que deixa els seus germans sense paraules ,molt aplaudit pel públic.

Cesc Gay té la capacitat de crear personatges amb personalitats molt marcades, fet que facilita que el públic es pugui emmirallar en alguna de les característiques. A més, la repetició de frases en diferents moments o contextos de l'obra fa que sigui divertida i lleugera per a l'espectador. Tot i que denota una gran feina de guió i producció, els actors hi afegeixen el to idoni per tal d'aconseguir les rialles del públic.